

[Maisted]

Altså det vil sige, at denne olieekspert, som bl. a. hr. Wilhjelm jo har bragt frem adskillige gange i pressen som værende tilhænger af, at vi skulle have særlig slemme koncessioner, på dette område, når det drejer sig om beregning af erstatning til A. P. Møller, klart giver udtryk for, at selv om der er skrappere betingelser for et engelsk felt, ville man altså foretrække det. Det er beklageligt, hvis den danske stat og socialdemokratiske regeringer har lavet dårlige forretninger løbende igennem årene, men det vigtigste er dog, at man står fast ved de aftaler, man indgår, og at man, hvis man vil opnå noget andet, indleder nogle forhandlinger. Men det må være på fair præmisser og ikke dem, som regeringen og energiministeren konstant lægger op til, nemlig at kan de ikke få deres vilje på den ene måde, så kommer de med en lovgivning, der undergraver virksomhedens aktiviteter på en anden måde.

Kalnæs (SF):

Det, jeg ser som det væsentligste i øjeblikket, er, at man får en diskussion i befolkningen af de vilkår, der er i den danske del af Nordsøen, sammenlignet med de vilkår, der i øvrigt er andre steder, hvor der udvindes olie og gas, specielt selvfølgelig andre steder i Nordsøen. Forudsætningen for, at man kan få en sådan diskussion i befolkningen, er, at befolkningen kender disse vilkår og ved, hvordan det hænger sammen; og selvfølgelig er det også en forudsætning for, at man kan få en rimelig diskussion, at man kender det oplæg, som regeringen er kommet med i de forhandlinger, der foregår med A. P. Møller. Derfor vil jeg opfordre regeringen meget kraftigt til at fremlægge de krav, der er stillet til A. P. Møller, således at de kan indgå i en diskussion.

Når det er så vigtigt at få den diskussion i befolkningen, hænger det sammen med, at vi er fuldstændig overbevist om, at den totale ændring af koncessionsforholdene, som vi fra SFs side mener må ske, kun kan ske, hvis der er bred opslutning om den i befolkningen. Det er jeg heller ikke i tvivl om at der vil komme, hvis blot de virkelige vilkår i den danske del af Nordsøen sammenlignet med andre steder kendes. Derfor er jeg glad for, at energiministeren i det store og hele har bekræftet de eksempler, jeg har lagt frem, på

forholdene i den danske, engelske og norske del af Nordsøen.

Når det bliver almindeligt kendt for den danske befolkning, at forholdene er sådan, at vi i Danmark kun får $\frac{1}{3}$ af nettoindtægten, mens man andre steder får rundt regnet $\frac{4}{5}$ af nettoindtægten, er jeg sikker på, at der bliver opslutning om, at der skal ændres totalt.

Jeg er ked af, at regeringen ikke vil udtale sig om fordele og ulemper ved ekspropriation, for forudsætningen for, at den debat kan foregå i befolkningen, er jo, at man også kender vilkårene, hvis man vil ekspropriere, og hvis man vil lade være. Derfor må det være væsentligt at få belyst de muligheder. Det er ikke kun en akademisk diskussion, det er simpelt hen en del af et folkestyre, at befolkningen kan vurdere, hvad det er, der sker, ikke mindst når de værdier, der er tale om, er tre gange så store som vores gæld til udlandet i øjeblikket eller noget i den stil. Den bliver der jo talt meget om; så må det være rimeligt også at kunne vurdere, hvordan vi kan få de værdier med ind i den danske økonomiske situation.

Jeg synes, det må være vanskeligt for regeringen at komme med et oplæg til en energiplan for det danske samfund, hvis man ikke har kontrol over de danske energiresourcer, og derfor må jeg spørge energiministeren, om det ikke vil være en forudsætning for, at man kan lave en rimelig vurdering af vores situation både i år 2000 og i år 2030, som der er lagt op til, at man også ved, med hvilken hastighed de energiresourcer, vi har i Nordsøen og andre steder i den danske undergrund, bliver udvundet. Her tænker jeg på både de felter, som er i gang, og som jeg kan forstå på energiministeren man ikke diskuterer, og alle de andre steder. Det bliver jo et fuldstændigt gæt i luften, hvis kontrollen over den udvinding stadig væk ligger hos DUC.

Til hr. Erhard Jakobsen, som talte om, at det var DUC kontra samfundet – og det kan bl. a. være mig, han har henvist til – vil jeg sige, at det er klart, at det bliver DUC kontra samfundet, sådan som forholdene i den danske del af Nordsøen er i dag. Jeg tror, at der i den norske og den engelske del er et samarbejde, hvor begge parter har gavn af den koncession, man har lavet, men vilkårene i den danske del er sådan, at der ikke kan undgå at blive en konflikt mellem DUC og